

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2018. godine donijela

O D L U K U

o pokretanju postupka za sklapanje Konvencije Vijeća Europe o manipulaciji športskim natjecanjima

I.

Na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) pokreće se postupak za sklapanje Konvencije Vijeća Europe o manipulaciji športskim natjecanjima (u daljnjem tekstu: Konvencija).

II.

Konvencija je sastavljena i otvorena za potpisivanje 18. rujna 2014. godine. Do sada su Konvenciju potpisale 32 države članice Vijeća Europe, od čega su je tri države ratificirale.

Svrha Konvencije je borba protiv manipulacije rezultatima športskih natjecanja u cilju zaštite integriteta športa i športske etike u skladu s načelom autonomije športa. U tu svrhu, glavni ciljevi Konvencije su sprječavanje, otkrivanje i sankcioniranje nacionalne i transnacionalne manipulacije nacionalnim i međunarodnim športskim natjecanjima te promoviranje nacionalne i međunarodne suradnje u borbi protiv manipulacije rezultatima športskih natjecanja između tijela javnih vlasti, kao i organizacija koje se bave športom i športskim kladenjem.

III.

S obzirom na sadržaj Konvencije ocjenjuje se korisnim postati njezinom strankom te time stvoriti pravni okvir za olakšavanje rada nadležnim tijelima vezano uz pitanja od značaja u području športa, ali prije svega razvoja športa temeljenog na vladavini prava, ljudskim pravima i športskoj etici. Budući da manipulacija športskim rezultatima predstavlja globalnu pojavu i prijetnju integritetu športa, prepoznaje se i potreba globalnog odgovora i davanje smjernica za borbu protiv ovog negativnog fenomena od strane svih aktera od značaja kako na nacionalnoj, tako i na međunarodnoj razini.

IV.

Prihvaća se tekst Konvencije.

Tekst Konvencije iz stavka 1. ove točke, sastavni je dio ove Odluke.

V.

Ovlašćuje se državna tajnica Središnjeg državnog ureda za šport da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Konvenciju.

U slučaju njezine spriječenosti, ovlašćuje se stalni predstavnik Republike Hrvatske pri Vijeću Europe u Strasbourgu, u svojstvu izvanrednog i opunomoćenog veleposlanika Republike Hrvatske da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Konvenciju.

VI.

Izvršavanje Konvencije neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske.

VII.

Konvencija zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona te podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa:

Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

Obrazloženje

Konvencija Vijeća Europe o manipulaciji sportskim natjecanjima (u daljnjem tekstu: Konvencija) sastavljena je i otvorena za potpisivanje u Magglingenu 18. rujna 2014. godine. Konvenciju je do sada potpisalo 32 države članice Vijeća Europe, a 3 države su ju je ratificirale.

Svrha ove Konvencije je borba protiv manipulacije rezultatima sportskih natjecanja u cilju zaštite integriteta športa i sportske etike u skladu s načelom autonomije športa. U tu svrhu, glavni ciljevi Konvencije su sprječavanje, otkrivanje i sankcioniranje nacionalne i transnacionalne manipulacije nacionalnim i međunarodnim sportskim natjecanjima te promoviranje nacionalne i međunarodne suradnje u borbi protiv manipulacije rezultatima sportskih natjecanja između tijela javnih vlasti, kao i organizacija koje se bave športom i sportskim kladenjem.

S obzirom na sadržaj Konvencije ocjenjuje se korisnim postati njezinom strankom te time stvoriti pravni okvir za olakšavanje rada nadležnim tijelima vezano uz pitanja od značaja u području športa, ali prije svega razvoja športa temeljenog na vladavini prava, ljudskim pravima i sportskoj etici. Budući da manipulacija sportskim rezultatima predstavlja globalnu pojavu i prijetnju integritetu športa, prepoznamo i potrebu globalnog odgovora i davanja smjernica za borbu protiv ovog negativnog fenomena od strane svih aktera od značaja kako na nacionalnoj, tako i na međunarodnoj razini.

Mišljenja smo kako je uspostavljanje dijaloga i suradnje između predstavnika institucija, sportskih organizacija, organizatora natjecanja i struktura koje se bave kladenjem u športu, ključno za kreiranje brzih i efikasnih odgovora na pojavu kao što je manipulacija sportskim rezultatima sa željom da se šport sačuva od različitih negativnih pojava i zloupotreba koje ga prate. Potpisivanje Konvencije doprinijeti će unaprjeđenju međunarodne suradnje po ovom pitanju i dati dodatni poticaj borbi protiv manipulacije sportskim rezultatima.

S tim u vezi smatramo da je potpisivanje ove Konvencije od izuzetnog značaja, kako za Republiku Hrvatsku, tako i za sam sustav športa.

Konvencija zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona (iz područja kaznenog i prekršajnog prava te pravnih okvira koji uređuje financiranje športa) te podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Council of Europe Treaty Series – No.215

Konvencija Vijeća Europe o manipulaciji športskim natjecanjima

Magglingen/Macolin, 18.IX.2014

Preambula

Države članice Vijeća Europe i ostale potpisnice ove Konvencije,

uzimajući u obzir da je cilj Vijeća Europe postići veće jedinstvo među njegovim članicama;

uzimajući u obzir Akcijski plan s Trećeg sastanka na vrhu šefova država i vlada Vijeća Europe (Varšava, 16. – 17. svibnja 2005.), u kojem se predlaže nastavak aktivnosti Vijeća Europe koje služe kao smjernice u području športa;

uzimajući u obzir da je zajednički europski i globalni okvir za razvoj športa potrebno dalje razvijati na temelju načela pluralističke demokracije, vladavine prava, ljudskih prava i športske etike;

svjesne da svaka zemlja i svaki šport u svijetu mogu biti pogođene manipulacijom športskim natjecanjima i naglašavajući da ta pojava, kao globalna prijetnja integritetu športa, zahtijeva globalni odgovor koji moraju podržati i države koje nisu članice Vijeća Europe;

izražavajući zabrinutost zbog prisutnosti kriminalnih aktivnosti, a posebno organiziranog kriminala u manipulaciji športskim natjecanjima i zbog njegove transnacionalnosti;

pozivajući se na Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (1950., ETS br. 5) i njezine protokole, Europsku konvenciju o nasilju i nedoličnom ponašanju gledatelja na športskim priredbama, posebice na nogometnim utakmicama (1985., ETS br. 120), Konvenciju protiv dopinga u športu (1989., ETS br. 135), Kaznenopravnu konvenciju o korupciji (1999., ETS br. 173) i Konvenciju Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma (2005., CETS br. 198);

pozivajući se na Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta (2000.) i njezine protokole;

pozivajući se i na Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv korupcije (2003.);

podsjčajući na to da je važno da se kaznena djela u njihovoj nadležnosti istraže učinkovito i bez odgode;

podsjčajući na ključnu ulogu koju Međunarodna organizacija kriminalističke policije (Interpol) ima u olakšavanju učinkovite suradnje među tijelima za provedbu zakona i pravosudne suradnje;

naglašavajući da su športske organizacije odgovorne za otkrivanje i kažnjavanje manipulacije športskim natjecanjima koju su počinile osobe pod njihovom nadležnošću;

potvrđujući već postignute rezultate u borbi protiv manipulacije športskim natjecanjima;

uvjerene da djelotvorna borba protiv manipulacije športskim natjecanjima zahtijeva povećanu, brzu i održivu nacionalnu i međunarodnu suradnju koja pravilno funkcionira;

uzimajući u obzir preporuke Odbora ministara državama članicama Rec(92)13rev o revidiranoj Europskoj povelji o športu; CM/Rec(2010)9 o revidiranom Kodeksu športske etike; Rec(2005)8 o načelima dobrog upravljanja u športu i CM/Rec(2011)10 o promicanju integriteta športa s ciljem borbe protiv manipulacije rezultatima, posebno namještanja utakmica;

s obzirom na rad i zaključke sljedećih konferencija:

- 11. konferencije ministara Vijeća Europe nadležnih za šport, održane u Ateni 11. i 12. prosinca 2008.;
- 18. neformalne konferencije ministara Vijeća Europe nadležnih za šport (Baku, 22. rujna 2010.) o promicanju integriteta športa s ciljem borbe protiv manipulacije rezultata (namještanje utakmica);
- 12. konferencije ministara Vijeća Europe nadležnih za šport (Beograd, 15. ožujka 2012.), posebno u pogledu izrade novog međunarodnog pravnog instrumenta protiv manipulacije rezultatima športskih natjecanja;
- UNESCO-ove 5. međunarodne konferencije ministara i viših dužnosnika nadležnih za tjelesni odgoj i šport (MINEPS V.);

uvjerene da su u traženju učinkovitih zajedničkih odgovora na izazove nastale zbog problema manipulacije športskim natjecanjima od presudne važnosti dijalog i suradnja među tijelima javne vlasti, športskim organizacijama, organizatorima natjecanja i priređivačima športskog kladenja na nacionalnoj i međunarodnoj razini temeljeni na međusobnom poštovanju i povjerenju neophodni za pronalaženje učinkovitih zajedničkih odgovora na izazove nastale zbog problema manipulacije športskim natjecanjima;

priznajući da je šport, utemeljen na poštenom i ravnopravnom natjecanju, nepredvidljiv po prirodi i da je potrebno energično i učinkovito suprotstavljanje neetičkim praksama i neetičkom ponašanju u športu;

naglašavajući svoje uvjerenje da je dosljedna primjena načela dobrog upravljanja i etike u športu važan čimbenik u nastojanju da se iskorijene korupcija, manipulacija športskim natjecanjima i drugi oblici zlouporabe u športu;

potvrđujući da su, u skladu s načelom neovisnosti športa, športske organizacije odgovorne za šport i imaju samoregulatorne i stegovne odgovornosti u borbi protiv manipulacije športskim natjecanjima, ali da tijela javne vlasti štite integritet športa kad je to potrebno;

potvrđujući da se s razvojem aktivnosti športskog kladenja, posebno nezakonitog športskog kladenja, povećavaju rizici (ili: povećava opasnost, op.prev) da do takvih manipulacija dođe;

uzimajući u obzir da manipulacija športskim natjecanjima može, ali i ne mora biti povezana sa športskim kladenjem, te može biti povezana, ali i nepovezana, s kaznenim djelima, i da ju je potrebno riješiti u svim slučajevima;

uzimajući u obzir diskrecijsko pravo koje u okviru mjerodavnog prava imaju države, pri odlučivanju o politici u pogledu športskog klađenja,

sporazumjele su se kako slijedi:

Poglavlje I. – Svrha, vodeća načela, definicije

Članak 1. – Svrha i glavni ciljevi

1. Svrha je ove Konvencije suzbijanje manipulacije športskim natjecanjima radi zaštite integriteta športa i športske etike u skladu s načelom neovisnosti športa.
2. U tu svrhu, glavni su ciljevi ove Konvencije:
 - (a) sprečavanje, otkrivanje i kažnjavanje nacionalnih ili transnacionalnih manipulacija nacionalnim i međunarodnim športskim natjecanjima;
 - (b) promicanje nacionalne i međunarodne suradnje među tijelima javne vlasti, kao i s organizacijama uključenima u šport i športsko klađenje, u borbi protiv manipulacije športskim natjecanjima.

Članak 2. – Vodeća načela

1. Borba protiv manipulacije športskim natjecanjima osigurava poštovanje, među ostalim, sljedećih načela:
 - (a) ljudskih prava;
 - (b) zakonitosti;
 - (c) proporcionalnosti;
 - (d) zaštite privatnosti i osobnih podataka.

Članak 3. – Definicije

Za potrebe ove Konvencije:

1. „Športsko natjecanje” znači svaki športski događaj organiziran u skladu s pravilima koje je odredila športska organizacija s popisa Odbora za praćenje Konvencije u skladu s člankom 31. stavkom 2., i koju je priznala međunarodna športska organizacija ili, prema potrebi, druge nadležne športske organizacije.
2. „Športska organizacija” znači svaka organizacija koja uređuje šport ili određenu športsku disciplinu, a koja se nalazi na popisu koji je donio Odbor za praćenje Konvencije u skladu s člankom 31. stavkom 2., kao i njezine pridružene kontinentalne i nacionalne organizacije, ako je potrebno.
3. „Organizator natjecanja” znači svaka športska organizacija ili bilo koja druga osoba, bez obzira na njihov pravni oblik, koja organizira športska natjecanja.
4. „Manipulacija športskim natjecanjima” znači namjeran dogovor, čin ili propust s ciljem nepropisne izmjene rezultata ili tijeka športskog natjecanja kako bi se djelomično ili u cijelosti dokinula nepredvidljiva priroda navedenog športskog natjecanja s ciljem dobivanja neprimjerene prednosti za sebe ili za druge.
5. „Športsko klađenje” znači stavljanje uloga novčane vrijednosti u očekivanju nagrade novčane vrijednosti uvjetovane budućim i neizvjesnim događajem povezanim sa športskim natjecanjem. Posebno:

- (a) „nezakonito športsko klađenje” znači svaka vrsta aktivnosti športskog klađenja koja nije dopuštena i svaki priređivač aktivnosti športskog klađenja koji se njome ne smije baviti u skladu s mjerodavnim pravom jurisdikcije u kojoj se nalazi potrošač;
 - (b) „neregularno športsko klađenje” znači svaka aktivnost športskog klađenja koja nije u skladu s uobičajenim ili očekivanim pojavama na predmetnom tržištu, ili je povezana s klađenjem na športsko natjecanje čiji tijek ima neuobičajene karakteristike;
 - (c) „sumnjivo športsko klađenje” znači svaka aktivnost športskog klađenja koja, prema pouzdanim i dosljednim dokazima, izgleda povezana s manipulacijom športskim natjecanjem za koje se klađenje nudi.
6. „Dionik u natjecanju” znači svaka fizička ili pravna osoba koja pripada jednoj od sljedećih kategorija:
- (a) „športaš” znači svaka osoba ili skupina osoba koje sudjeluju u športskim natjecanjima;
 - (b) „pomoćno športsko osoblje” znači svaki instruktor, trener, menadžer, agent, osoblje momčadi, dužnosnik momčadi, medicinsko ili pomoćno medicinsko osoblje koje sa športašima koji sudjeluju u športskim natjecanjima ili se pripremaju za športska natjecanja radi ili ih liječi te sve druge osobe koje rade sa športašima;
 - (c) „dužnosnik” znači svaka osoba koja je vlasnik, imatelj udjela, rukovoditelj ili član osoblja subjekata koji organiziraju i promiču športska natjecanja, kao i suci, članovi žirija i sve druge akreditirane osobe. Izrazom su obuhvaćeni i rukovoditelji i osoblje međunarodnih športskih organizacija ili, prema potrebi, drugih nadležnih športskih organizacija koje priznaju predmetno natjecanje.
7. „Interne informacije” znači informacije koje se odnose na bilo koje natjecanje kojima osoba raspolaže na temelju svojeg položaja u odnosu na šport ili natjecanje, isključujući sve već objavljene ili općepoznate informacije koje su zainteresiranoj javnosti lako dostupne ili iznesene u skladu s pravilima i propisima kojima se uređuje predmetno natjecanje.

Poglavlje II. – Prevencija, suradnja i druge mjere

Članak 4. – Tuzemno usklađivanje

1. Svaka stranka koordinira politike i djelovanja svih tijela javne vlasti uključenih u borbu protiv manipulacije športskim natjecanjima.
2. Svaka stranka, unutar svoje nadležnosti, potiče športske organizacije, organizatore športskih natjecanja i priređivače športskog klađenja da surađuju u borbi protiv manipulacije športskim natjecanjima i, kada je to prikladno, povjerava im provedbu odgovarajućih odredaba ove Konvencije.

Članak 5. – Procjena i kontrola rizika

1. Svaka stranka – prema potrebi u suradnji sa športskim organizacijama, priređivačima športskog klađenja, organizatorima natjecanja i drugim relevantnim organizacijama – uočava, analizira i procjenjuje rizike povezane s manipulacijom športskim natjecanjima.
2. Svaka stranka potiče športske organizacije, priređivače športskog klađenja, organizatore natjecanja i sve druge relevantne organizacije da uspostave postupke i pravila radi borbe protiv manipulacije športskim natjecanjima i donosi, prema potrebi, zakonodavne ili druge mjere koje su u tu svrhu potrebne.

Članak 6. – Obrazovanje i podizanje svijesti

1. Svaka stranka potiče podizanje svijesti, obrazovanje, osposobljavanje i istraživanja s ciljem

učinkovitije borbe protiv manipulacije športskim natjecanjima.

Članak 7. – Športske organizacije i organizatori natjecanja

1. Svaka stranka potiče športske organizacije i organizatore natjecanja da donose i primjenjuju pravila za suzbijanje manipulacije športskim natjecanjima, kao i načela dobrog upravljanja, povezana, među ostalim, sa:
 - (a) sprečavanjem sukoba interesa, uključujući:
 - zabranu klađenja na športska natjecanja dionicima u natjecanju koji su uključeni u to natjecanje;
 - zabranu zlouporabe ili širenja internih informacija;
 - (b) za športske organizacije i njihove pridružene članove, poštovanjem svih svojih ugovornih i drugih obveza;
 - (c) obvezom da dionici u natjecanju bez odgode izvijeste o svakoj sumnjivoj aktivnosti, incidentu, poticanju ili pristupu koji se može smatrati kršenjem pravila protiv manipulacije športskim natjecanjima.
2. Svaka stranka potiče športske organizacije da donose i primjenjuju odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo:
 - (a) poboljšano i učinkovito praćenje tijeka športskih natjecanja za koja postoji opasnost od manipulacije;
 - (b) rješenja za neodgodivu dojavu odgovarajućim tijelima javne vlasti ili nacionalnoj platformi o slučajevima sumnjive aktivnosti povezane s manipulacijom športskim natjecanjima;
 - (c) učinkovite mehanizme za olakšavanje iznošenja svih informacija o potencijalnim ili postojećim slučajevima manipulacije športskim natjecanjima, uključujući odgovarajuću zaštitu zviždača;
 - (d) svijest dionika u natjecanju, uključujući i mlade športaše, o opasnosti od manipulacije športskim natjecanjima i o naporima da se ta manipulacija suzbije, što uključuje obrazovanje, obuku i širenje informacija;
 - (e) imenovanje mjerodavnih dužnosnika u športskim natjecanjima, posebno sudaca i ocjenjivača.
3. Svaka stranka potiče svoje športske organizacije, a putem njih i međunarodne športske organizacije, da primjenjuju konkretne, učinkovite, razmjerne i odvratajuće disciplinske sankcije i mjere u slučaju kršenja njihovih internih pravila protiv manipulacije sprečavanje manipulacije športskim natjecanjima, posebno onih navedenih u stavku 1. ovog članka, te se obvezuje osigurati međusobno priznavanje i primjenu sankcija koje su nametnule druge športske organizacije, pogotovo u drugim državama.
4. Disciplinska odgovornost koju utvrđuju športske organizacije ne isključuje kaznenu, građanskopravnu ili upravnu odgovornost.

Članak 8. – Mjere koje se odnose na financiranje športskih organizacija

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere za osiguravanje primjerene transparentnosti u pogledu financiranja športskih organizacija koje stranka financijski podupire.
2. Svaka stranka razmatra mogućnost pomaganja športskim organizacijama u suzbijanju manipulacije športskim natjecanjima, uključujući financiranjem odgovarajućih mehanizama.
3. Svaka stranka prema potrebi razmatra uskraćivanje financijske potpore ili poziva športske organizacije da za vrijeme trajanja sankcije uskrati financijsku potporu dionicima u natjecanju koji su sankcionirani za manipulaciju športskim natjecanjima.
4. Prema potrebi, svaka stranka poduzima korake radi uskraćivanja dijela ili ukupne financijske ili druge potpore povezane sa športom svim športskim organizacijama koje stvarno ne primjenjuju

pravila za suzbijanje manipulacije športskim natjecanjima.

Članak 9. – Mjere koje se odnose na regulatorno tijelo za klađenje ili drugo odgovorno tijelo ili tijela

1. Svaka stranka određuje jedno ili više odgovornih tijela koja su unutar pravnog poretka te stranke zadužena za provedbu regulative o športskom klađenju i primjenu odgovarajućih mjera za borbu protiv manipulacije športskim natjecanjima u vezi sa športskim klađenjem uključujući, prema potrebi:
 - (a) pravovremenu razmjenu informacija s drugim nadležnim tijelima ili nacionalnom platformom kada se te informacije odnose na nezakonito, neregularno ili sumnjivo športsko klađenje, kao i kršenje pravila koja su navedena u ovoj Konvenciji ili uspostavljena u skladu s njom;
 - (b) ograničenja ponude športskog klađenja, nakon savjetovanja s nacionalnim športskim organizacijama i priređivačima športskog klađenja, posebno isključivanjem športskih natjecanja:
 - koja su predviđena za osobe mlađe od 18 godina; ili
 - kada su organizacijski uvjeti i/ili ulozi u športskom smislu neprimjereni;
 - (c) pružanje informacija o vrstama i predmetima klađenja organizatorima natjecanja unaprijed, kako bi im se pomoglo u njihovim naporima da uoče i kontroliraju opasnost od manipulacije športskim natjecanjima koja organiziraju;
 - (d) u športskom klađenju, sustavno korištenje sredstava plaćanja za koja je moguće, iznad određenog praga koji odredi svaka stranka, utvrditi sljedivost, posebno tko su pošiljatelji, primatelji i koliki su iznosi;
 - (e) u suradnji sa športskim organizacijama i među njima te, kada je to prikladno, s priređivačima športskog klađenja, uspostavljanje mehanizama za sprečavanje dionika u natjecanju da se klade na športska natjecanja u kojima se krše bitna športska pravila ili mjerodavno pravo;
 - (f) zabranu klađenja, u skladu s unutarnjim pravom, na natjecanja za koja je objavljeno odgovarajuće upozorenje.
2. Svaka stranka priopćava glavnom tajniku Vijeća Europe imena i adrese tijela ili tijela određenih na temelju stavka 1. ovog članka.

Članak 10. – Priređivači športskog klađenja

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere radi sprečavanja sukoba interesa i zlouporabe internih informacija od strane fizičkih ili pravnih osoba koje su uključene u pružanje usluga športskog klađenja, posebno ograničavanjem mogućnosti za:
 - (a) fizičke ili pravne osobe koje sudjeluju u pružanju usluga športskog klađenja da se klade na vlastite usluge;
 - (b) zlouporabu položaja sponzora ili vlasnika udjela u športskoj organizaciji kada dotični omogućuje manipulaciju športskim natjecanjem ili zloupotrebljava interne informacije;
 - (c) dionike u natjecanju koji su uključeni u sastavljanje koeficijenata za klađenje na natjecanje u koje su uključeni;
 - (d) sve priređivače športskog klađenja koji kontroliraju organizatora natjecanja ili dionika u natjecanju, kao i sve priređivače športskog klađenja koji su pod kontrolom organizatora natjecanja ili dionika u natjecanju, koji nude klađenje na natjecanje u koje je uključen organizator natjecanja ili dionik u natjecanju.
2. Svaka stranka potiče svoje priređivače športskog klađenja, a putem njih i međunarodne organizacije priređivača športskog klađenja, da obrazovanjem, osposobljavanjem i širenjem informacija među svojim vlasnicima i zaposlenicima podižu svijest o posljedicama manipulacije športskim natjecanjima i borbi protiv manipulacije športskim natjecanjima.
3. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere kako bi obvezala priređivače

športskog klađenja da bez odgode prijave neregularno ili sumnjivo klađenje regulatornom tijelu za klađenje, drugom odgovornom tijelu ili tijelima ili nacionalnoj platformi.

Članak 11. – Borba protiv nezakonitog športskog klađenja

1. S ciljem borbe protiv manipulacije športskim natjecanjima, svaka stranka razmatra najprikladnija sredstva za borbu protiv priređivača nezakonitog športskog klađenja i razmatra uvođenje, u skladu s mjerodavnim pravom u odgovarajućem području, mjera poput:
 - (a) zatvaranja ili izravnih i neizravnih ograničenja daljinskog pristupa priređivačima te zatvaranja priređivača nezakonitog športskog klađenja koji raspolažu zemaljskom mrežom u zemlji nadležnosti stranke;
 - (b) blokiranja financijskih tokova između priređivača nezakonitog športskog klađenja i potrošača;
 - (c) zabrane oglašavanja za priređivače nezakonitog športskog klađenja;
 - (d) podizanje svijesti potrošača o rizicima povezanim s nezakonitim športskim klađenjem.

Poglavlje III. – Razmjena informacija

Članak 12. – Razmjena informacija među nadležnim tijelima javne vlasti, športskim organizacijama i priređivačima športskog klađenja

1. Ne dovodeći u pitanje članak 14., svaka stranka olakšava, na nacionalnoj i međunarodnoj razini te u skladu sa svojim mjerodavnim pravom, razmjenu informacija među relevantnim tijelima javne vlasti, športskim organizacijama, organizatorima športskih natjecanja, priređivačima športskog klađenja i nacionalnim platformama. Posebno, svaka stranka obvezuje se uspostaviti mehanizme za razmjenu relevantnih informacija kada takve informacije mogu pomoći u procjeni rizika iz članka 5., posebno pružanje informacija o vrstama i predmetima klađenja organizatorima natjecanja unaprijed, kao i kada te informacije mogu pomoći u pokretanju ili provođenju istraga ili sudskih postupaka koji se odnose na manipulaciju športskim natjecanjima.
2. Na zahtjev, primatelj tih informacija, u skladu s unutarnjim pravom i bez odgode, obavješćuje organizaciju ili tijelo od kojih je dobio te informacije o postupcima koje je na temelju njih poduzeo.
3. Svaka stranka istražuje mogućnosti za razvoj ili poboljšavanje suradnje i razmjene informacija u kontekstu borbe protiv nezakonitog športskog klađenja kako je navedeno u članku 11. ove Konvencije.

Članak 13. – Nacionalna platforma

1. Svaka stranka određuje nacionalnu platformu koja će se baviti problemom manipulacije športskim natjecanjima. Nacionalna platforma, u skladu s unutarnjim pravom, među ostalim:
 - (a) služi kao informacijski centar u kojem se prikupljaju i mjerodavnim organizacijama i nadležnim tijelima prenose informacije koje su bitne za borbu protiv manipulacije športskim natjecanjima;
 - (b) koordinira borbu protiv manipulacije športskim natjecanjima;
 - (c) prima, centralizira i analizira informacije o neregularnim ili sumnjivim klađenjima na športska natjecanja na državnom području stranke te, ako je potrebno, izdaje upozorenja;
 - (d) tijelima javne vlasti ili športskim organizacijama i/ili priređivačima športskog klađenja prosljeđuje informacije o mogućim kršenjima zakona ili športskih pravila iz Konvencije;
 - (e) surađuje sa svim organizacijama i nadležnim tijelima na nacionalnoj i međunarodnoj razini, uključujući nacionalne platforme drugih država.
2. Svaka stranka priopćava glavnom tajniku Vijeća Europe ime i adrese nacionalne platforme.

Članak 14. – Zaštita osobnih podataka

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da su sva djelovanja protiv manipulacije športskim natjecanjima u skladu s važećim nacionalnim i međunarodnim zakonima i normama za zaštitu osobnih podataka, posebno u razmjeni informacija koje su obuhvaćene ovom Konvencijom.
2. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere kako bi se jamčilo da tijela javne vlasti i organizacije koje su obuhvaćene ovom Konvencijom poduzimaju propisane mjere za osiguravanje da se, kada se osobni podaci prikupljaju, obrađuju i razmjenjuju, neovisno o prirodi tih razmjena, poštuju načela zakonitosti, primjerenosti, relevantnosti, točnosti i sigurnosti podataka i prava osoba čiji se podaci obrađuju.
3. Svaka stranka propisuje u svojim zakonima da tijela javne vlasti i organizacije koji su obuhvaćeni ovom Konvencijom trebaju osigurati da razmjena podataka u svrhe ove Konvencije ne prelazi minimum neophodan za ispunjavanje navedenih svrha te razmjene.
4. Svaka stranka poziva tijela javne vlasti i organizacije koji su obuhvaćeni ovom Konvencijom da osiguraju tehnička sredstva potrebna za osiguranje sigurnosti razmijenjenih podataka i da jamče njihovu pouzdanost i integritet, kao i dostupnost i integritet sustava za razmjenu podataka i identifikaciju njihovih korisnika.

Poglavlje IV. – Kazneno materijalno pravo i suradnja u pogledu provedbe

Članak 15. – Kaznena djela koja se odnose na manipulaciju športskim natjecanjima

1. Svaka stranka osigurava da se njezinim unutarnjim pravom kao kazneno djelo sankcionira manipulacija športskim natjecanjima kada manipulacija uključuje prisilu, korupciju ili prijevaru, kako su definirane u njezinom unutarnjem pravu.

Članak 16. – Pranje novca od imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima koja se odnose na manipulaciju športskim natjecanjima

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge potrebne mjere kako bi u svojem unutarnjem pravu utvrdila kao kaznena djela radnje iz članka 9. stavaka 1. i 2. Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma (2005., CETS br. 198), u članku 6. stavku 1. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta (2000.) ili u članku 23. stavku 1. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije (2003.), pod uvjetima koji su u tim konvencijama navedeni, kada je predikatno kazneno djelo kojim se stječe imovinska korist jedno od onih iz članaka 15. i 17. ove Konvencije a, u svakom slučaju, kada je riječ o iznudi, korupciji ili prijevari.
2. Prilikom određivanja koja će se kaznena djela smatrati predikatnim kaznenim djelima iz stavka 1., svaka stranka može odlučiti, u skladu sa svojim unutarnjim pravom, kako će definirati ta kaznena djela i prirodu pojedinih elemenata koji ih čine teškima.
3. Svaka stranka razmatra uključivanje manipulacije športskim natjecanjima u svoj okvir mjera za sprečavanje pranja novca, tako što će zahtijevati od priređivača športskog klađenja da provode mjere temeljite identifikacije stranaka, vođenja evidencije i izvješćivanja.

Članak 17. – Pomaganje i poticanje

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere kako bi namjerno pomaganje i poticanje na bilo koje od kaznenih djela iz članka 15. Konvencije proglasila kaznenim djelima prema unutarnjem pravu.

Članak 18. – Korporativna odgovornost

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere kako bi osigurala pretpostavke za odgovornost pravnih osoba za kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije koja je u njihovu korist bilo koja fizička osoba počinila samostalno ili djelujući kao član tijela pravne osobe i koja ima rukovodeći položaj unutar pravne osobe, temeljenu na:
 - (a) ovlasti za zastupanje pravne osobe;
 - (b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe;
 - (c) ovlasti za provedbu kontrole unutar pravne osobe.
2. Podložno pravnim načelima stranke, odgovornost pravne osobe može biti kaznena, građanskopravna ili upravna.
3. Osim već spomenutih slučajeva iz stavka 1., svaka stranka poduzima potrebne mjere kako bi osigurala odgovornost pravne osobe kada je zbog pomanjkanja nadzora ili kontrole za koje je zadužena fizička osoba iz stavka 1. omogućeno da njoj podređena fizička osoba počinu kazneno djelo iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije u korist te pravne osobe.
4. Takva odgovornost ne dovodi u pitanje kaznenu odgovornost fizičkih osoba koje su počinile to kazneno djelo.

Poglavlje V. – Nadležnost, kazneni postupak i provedbene mjere

Članak 19. – Nadležnost

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge odgovarajuće mjere kako bi uspostavila nadležnost za kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije kada je to kazneno djelo počinjeno:
 - (a) na njezinom državnom području; ili
 - (b) na brodu koji vije njezinu zastavu; ili
 - (c) u zrakoplovu registriranom prema njezinom pravu; ili
 - (d) od strane njezinih državljana ili osobe koja ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području.
2. Svaka država ili Europska unija može, u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, izjaviti da zadržava pravo ne primijeniti, ili primijeniti samo u posebnim slučajevima ili uvjetima, pravila o nadležnosti iz stavka 1. podstavka (d) ovog članka.
3. Svaka stranka donosi potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi uspostavila nadležnost za kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije u slučajevima kada je pretpostavljeni počinitelj prisutan na njezinom državnom području i ne može biti izručen drugoj stranci na temelju svojeg državljanstva.
4. Kada više od jedne stranke smatraju da imaju nadležnost za navodno kazneno djelo iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, uključene se stranke prema potrebi međusobno savjetuju s ciljem određivanja najprikladnije nadležnosti za potrebe kaznenog progona.
5. Ne dovodeći u pitanje opća pravila međunarodnog prava, ovom se Konvencijom ne isključuje ni jedna kaznena, građanskopravna ili upravna nadležnost koju stranka izvršava u skladu sa svojim unutarnjim pravom.

Članak 20. – Mjere za osiguravanje elektroničkih dokaza

1. Svaka stranka donosi, u svrhu istrage kaznenih djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, zakonodavne ili druge mjere za osiguravanje elektroničkih dokaza, među ostalim ažurnim pohranjivanjem zabilježenih računalnih podataka, ažurnim pohranjivanjem i otkrivanjem podataka o prometu, radnih naloga te pretraživanjem i privremeno oduzimanje pohranjenih računalnih podataka, kao i prikupljanjem podataka o prometu u stvarnom vremenu i presretanjem podataka u sadržaju, u skladu sa svojim unutarnjim pravom.

Članak 21. – Mjere zaštite

1. Svaka stranka razmatra donošenje zakonskih mjera potrebnih za osiguravanje djelotvorne zaštite:
 - (a) osoba koje pružaju, u dobroj vjeri i utemeljeno, podatke u vezi s kaznenim djelima iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, ili na drugi način surađuju s istražnim ili pravosudnim tijelima;
 - (b) svjedoka koji daju iskaz u vezi s tim kaznenim djelima;
 - (c) kada je to potrebno, članovima obitelji osoba iz podstavaka (a) i (b).

Poglavlje VI. – Sankcije i mjere

Članak 22. – Kaznenopravne sankcije za fizičke osobe

1. Svaka stranka poduzima potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi osigurala da su kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, kada su ih počinile fizičke osobe, kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, uključujući novčane kazne, uzimajući u obzir težinu kaznenih djela. Te sankcije uključuju kazne koje za posljedicu imaju lišavanje slobode koje može dovesti do izručenja, kako je određeno unutarnjim pravom.

Članak 23. – Sankcije za pravne osobe

1. Svaka stranka poduzima potrebne zakonodavne i druge mjere kojima osigurava da pravne osobe koje se smatraju odgovornima u skladu s člankom 18. podliježu učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama, uključujući novčane kazne i druge mjere kao što su:
 - (a) privremena ili trajna zabrana obavljanja gospodarske djelatnosti;
 - (b) stavljanje pod sudski nadzor;
 - (c) sudski nalog za likvidaciju.

Članak 24. – Upravne sankcije

1. Svaka stranka donosi, kada je to potrebno, u odnosu na djela koja su kažnjiva prema njezinu unutarnjem pravu, zakonodavne i druge odgovarajuće mjere za kažnjavanje kršenja utvrđenih u skladu s ovom Konvencijom, primjenom učinkovitih, razmjernih i odvraćajućih sankcija i mjera u postupcima koje pokreću upravna tijela, kada odluka može dovesti do postupka pred nadležnim sudom.
2. Svaka stranka osigurava primjenu upravnih mjera. Za to može biti zaduženo regulatorno tijelo za klađenje ili drugo nadležno tijelo ili tijela, u skladu s unutarnjim pravom.

Članak 25. – Privremeno oduzimanje

1. Svaka stranka poduzima potrebne zakonodavne ili druge mjere, u skladu s unutarnjim pravom, kako bi se omogućilo oduzimanje:
 - (a) predmeta, dokumenata i drugih instrumenata koji se upotrebljavaju, ili su namijenjeni da ih se upotrebljava, za počinjenje kaznenih djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije;
 - (b) imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima ili imovine koja odgovara toj koristi.

Poglavlje VII. – Međunarodna suradnja u sudskim i drugim stvarima

Članak 26. – Mjere u pogledu međunarodne suradnje u kaznenim stvarima

1. Stranke surađuju, u skladu s odredbama ove Konvencije i u skladu s odgovarajućim primjenjivim međunarodnim i regionalnim instrumentima i sporazumima usuglašenim na temelju ujednačenog zakonodavstva ili uzajamnosti te u skladu s njihovim unutarnjim pravom, u najvećoj mogućoj mjeri u svrhe istraga, kaznenog progona i sudskih postupaka koji se odnose na kaznena djela iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije, uključujući pljenidbu i oduzimanje.
2. Stranke surađuju u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu s odgovarajućim primjenjivim međunarodnim, regionalnim i dvostranim ugovorima o izručenju i uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima i u skladu sa svojim unutarnjim pravom, kad je riječ o kaznenim djelima iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije.
3. U stvarima međunarodne suradnje, u slučajevima kada je dvostruka kažnjivost uvjet, taj se uvjet smatra ispunjenim, bez obzira na moguće razlike u kategoriji kaznenog djela ili nazivu kaznenog djela u zakonodavstvu države koja podnosi zahtjev u odnosu na zakonodavstvo države kojoj se podnosi zahtjev, ako je radnja za koju se traži uzajamna pravna pomoć ili izručenje kazneno djelo prema zakonodavstvima obiju stranaka.
4. Ako stranka koja izručenje ili uzajamnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima uvjetuje postojanjem ugovora zaprimi zahtjev za izručenje ili uzajamnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima od stranke s kojom nema takav ugovor, ona može, postupajući u potpunosti u skladu sa svojim obvezama prema međunarodnom pravu i podložno uvjetima svojeg unutarnjeg prava, smatrati ovu Konvenciju pravnim temeljem za izručenje ili uzajamnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima ako je riječ o kaznenim djelima iz članaka od 15. do 17. ove Konvencije.

Članak 27. – Ostale mjere međunarodne suradnje u pogledu prevencije

1. Svaka stranka nastoji uključiti, prema potrebi, prevenciju i borbu protiv manipulacije športskim natjecanjima u programe pomoći trećim državama.

Članak 28. – Međunarodna suradnja s međunarodnim športskim organizacijama

1. Svaka stranka, u skladu sa svojim unutarnjim pravom, surađuje s međunarodnim športskim organizacijama u borbi protiv manipulacije športskim natjecanjima.

Poglavlje VIII. – Praćenje provedbe

Članak 29. – Pružanje informacija

1. Svaka stranka prosljeđuje glavnom tajniku Vijeća Europe, na jednom od službenih jezika Vijeća Europe, sve odgovarajuće informacije koje se odnose na zakonodavne i druge mjere koje poduzme s ciljem usklađivanja s odredbama ove Konvencije.

Članak 30. – Odbor za praćenje Konvencije

1. Za potrebe ove Konvencije, ovim se osniva Odbor za praćenje Konvencije.
2. U Odboru za praćenje Konvencije svaku stranku može predstavljati jedan ili više izaslanika, uključujući predstavnike tijela javne vlasti zaduženih za šport, izvršavanja zakonodavstva ili reguliranje klađenja. Svaka stranka ima jedan glas.

3. Parlamentarna skupština Vijeća Europe, kao i drugi mjerodavni međuvladini odbori Vijeća Europe pojedinačno imenuju predstavnika u Odbor za praćenje Konvencije, s ciljem ostvarivanja multisektorskog i multidisciplinarnog pristupa. Odbor za praćenje Konvencije može, prema potrebi, jednoglasnom odlukom pozvati bilo koju državu koja nije stranka Konvencije i bilo koju međunarodnu organizaciju ili tijelo na svoje sastanke u svojstvu promatrača. Predstavници imenovani u skladu s ovim stavkom sudjeluju na sastancima Odbora za praćenje Konvencije bez prava glasa.
4. Sastanke Odbora za praćenje Konvencije saziva glavni tajnik Vijeća Europe. Prvi sastanak Odbora održava se u najkraćem mogućem roku, a u svakom slučaju u roku od jedne godine od datuma stupanja na snagu ove Konvencije. Nakon toga sastanci se održavaju na zahtjev najmanje jedne trećine stranaka ili na zahtjev glavnog tajnika.
5. Podložno odredbama ove Konvencije, Odbor za praćenje Konvencije sastavlja i konsenzusom donosi vlastiti poslovnik.
6. Glavno tajništvo Vijeća Europe pomaže Odboru za praćenje Konvencije u obavljanju njegovih dužnosti.

Članak 31. – Dužnosti Odbora za praćenje Konvencije

1. Odbor za praćenje Konvencije odgovoran je za praćenje provedbe ove Konvencije.
2. Odbor za praćenje Konvencije donosi i mijenja popis športskih organizacija iz članka 3. stavka 2. te osigurava objavu tog popisa na odgovarajući način.
3. Odbor za praćenje Konvencije može posebno:
 - (a) davati preporuke strankama u vezi s mjerama koje je potrebno poduzeti za ispunjavanje ciljeva ove Konvencije, posebno s obzirom na međunarodnu suradnju;
 - (b) prema potrebi, davati preporuke strankama, nakon objave dokumentacije s obrazloženjima i nakon prethodnog savjetovanja s predstavnicima športskih organizacija i priređivačima športskog klađenja, posebno o:
 - kriterijima koje športske organizacije i priređivači športskog klađenja moraju ispunjavati kako bi dobili pristup razmjeni informacija iz članka 12. stavka 1. ove Konvencije;
 - drugim mjerama čiji je cilj poboljšanje operativne suradnje među tijelima javne vlasti, športskim organizacijama i priređivačima klađenja, kako je navedeno u ovoj Konvenciji;
 - (c) obavješćivati relevantne međunarodne organizacije i javnost o aktivnostima koje su poduzete u okviru ove Konvencije;
 - (d) pripremati mišljenja Odboru ministara o zahtjevu bilo koje države koja nije članica Vijeća Europe da joj Odbor ministara uputi poziv da potpiše Konvenciju na temelju članka 32. stavka 2.
4. Radi obavljanja svojih dužnosti Odbor za praćenje Konvencije može na vlastiti poticaj organizirati sastanke stručnjaka.
5. Odbor za praćenje Konvencije, uz prethodnu suglasnost zainteresiranih stranaka, organizira posjete strankama.

Poglavlje IX. – Završne odredbe

Članak 32. – Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, ostalim državama strankama Europske kulturne konvencije, Europskoj uniji i državama nečlanicama koje su

sudjelovale u njezinoj izradi ili koje imaju status promatrača u Vijeću Europe.

2. Ova je Konvencija također otvorena za potpisivanje svakoj drugoj državi nečlanici Vijeća Europe po primitku poziva Odbora ministara. Odluku o pozivanju države nečlanice da potpiše Konvenciju donose većinom, predviđenom u članku 20.d Statuta Vijeća Europe, i jednoglasno predstavnici država stranaka koje imaju mjesto u Odboru ministara, nakon savjetovanja s Odborom za praćenje Konvencije, kada bude uspostavljen.
3. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.
4. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je pet potpisnica, uključujući barem tri države članice Vijeća Europe, izrazilo svoj pristanak biti vezane Konvencijom u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.
5. Za svaku državu potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak biti vezana Konvencijom ili za Europsku uniju, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je izrazila svoj pristanak biti vezana Konvencijom u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.
6. Ugovorna stranka koja nije članica Vijeća Europe doprinosi financiranju Odbora za praćenje Konvencije na način o kojem odlučuje Odbor ministara nakon savjetovanja s tom strankom.

Članak 33. – Učinci Konvencije i odnos s drugim međunarodnim instrumentima

1. Ovom se Konvencijom ne utječe na prava i obveze stranaka prema međunarodnim multilateralnim konvencijama o specifičnim temama. Posebno, ovom se Konvencijom ne utječe na prava i obveze koji proizlaze iz drugih prethodno sklopljenih sporazuma za borbu protiv dopinga, koji su u skladu s predmetom i svrhom ove Konvencije.
2. Ovom se Konvencijom dopunjuju posebno, ako je prikladno, primjenjivi multilateralni i dvostrani ugovori između stranaka, uključujući odredbe:
 - (a) Europske konvencije o izručenju (1957., ETS br. 24);
 - (b) Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (1959., ETS br. 30);
 - (c) Konvencije o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom (1990., ETS br. 141);
 - (d) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i financiranjem terorizma (2005., CETS br. 198).
3. Stranke Konvencije mogu međusobno sklopiti dvostrane ili multilaterne ugovore o stvarima obuhvaćenim ovom Konvencijom s ciljem dopunjavanja ili pojačavanja njezinih odredaba te kako bi olakšale primjenu načela koja su u njoj sadržana.
4. Ako su dvije ili više stranaka već sklopile ugovor o stvarima koje su obuhvaćene ovom Konvencijom, ili su na drugi način uspostavile odnose u vezi s tim stvarima, imaju pravo primjenjivati i taj ugovor ili uređivati te odnose u skladu s njim. Međutim, ako su odnosi koje su stranke uspostavile u pogledu stvari koje su obuhvaćene ovom Konvencijom drugačiji nego što je u njoj predviđeno, oni ne smiju biti u neskladu s ciljevima i načelima Konvencije.
5. Nijedan dio ove Konvencije ne utječe na druga prava, ograničenja, obveze i odgovornosti stranaka.

Članak 34. – Uvjeti i zaštitni mehanizmi

1. Svaka stranka osigurava da uspostava, provedba i primjena ovlasti i postupaka predviđenih u poglavljima od II. do VII. podliježe uvjetima i zaštitnim mehanizmima predviđenima u njezinu unutarnjem pravu kojima se osigurava odgovarajuća zaštita ljudskih prava i sloboda, uključujući prava koja proizlaze u skladu s obvezama koje je preuzela na temelju Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Međunarodnog pakta Ujedinjenih naroda o građanskim i političkim pravima iz 1966. i drugih međunarodnih instrumenata za zaštitu ljudskih prava, te uključujući načelo proporcionalnosti u njezinu unutarnjem pravu.
2. Ti uvjeti i zaštitni mehanizmi, prema potrebi s obzirom na prirodu postupka ili predmetne ovlasti, uključuju među ostalim sudski ili drugi neovisan nadzor, razloge kojima se obrazlaže primjena, te ograničenja područja primjene i trajanja takvih ovlasti ili postupaka.
3. U mjeri u kojoj je to u skladu s javnim interesom, posebno s dobrim sudovanjem, svaka se stranka obvezuje razmotriti utjecaj ovlasti i postupaka iz ovih poglavlja na prava, odgovornosti i legitimne interese trećih strana.

Članak 35. – Teritorijalna primjena

1. Svaka država ili Europska unija može, u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, odrediti područje ili područja na koja se primjenjuje ova Konvencija.
2. Svaka stranka može, u bilo kojem naknadnom trenutku, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koje drugo područje navedeno u izjavi i za čije je međunarodne odnose odgovorna ili u čije je ime ovlaštena djelovati. U odnosu na to područje Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku razdoblja od tri mjeseca nakon datuma na koji glavni tajnik primi izjavu.
3. Svaka izjava dana u skladu s dva prethodna stavka može se, u odnosu na bilo koje područje spomenuto u takvoj izjavi, povući obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje proizvodi učinak prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji glavni tajnik primi izjavu.

Članak 36. – Savezna klauzula

1. Savezna država može zadržati pravo preuzeti obveze iz poglavlja II., IV., V. i VI. ove Konvencije u skladu sa svojim temeljnim načelima kojima se uređuje odnos njezine središnje vlade i saveznih država ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica, pod uvjetom da može i dalje surađivati u skladu s poglavljima III. i VII.
2. Prilikom stavljanja rezerve iz stavka 1. savezna država ne može uvjete te rezerve primijeniti tako da isključi ili bitno umanja svoje obveze donošenja mjera utvrđenih u poglavljima III. i VII. Sveukupno, ona mora osigurati široke i djelotvorne mogućnosti izvršenja tih mjera.
3. U odnosu na odredbe ove Konvencije, čija je primjena u nadležnosti svake savezne države ili drugih sličnih teritorijalnih jedinica koje prema ustavnom uređenju nisu obvezne poduzimati zakonodavne mjere, savezna vlada obavješćuje nadležna tijela tih država o navedenim odredbama izražavajući pritom svoje povoljno mišljenje o istima, potičući ih na poduzimanje odgovarajućih postupka za njihovo stupanje na snagu.

Članak 37. – Rezerve

1. Svaka država ili Europska unija može obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, izjaviti

da će se koristiti mogućnošću stavljanja rezervi predviđenih člankom 19. stavkom 2. i člankom 36. stavkom 1. Niti jedna druga rezerva ne može biti izjavljena.

2. Stranka koja je stavila rezervu u skladu sa stavkom 1. može je povući, u cijelosti ili djelomično, obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Takvo povlačenje proizvodi učinak na datum kada glavni tajnik zaprimi takvu obavijest. Ako je u obavijesti navedeno da povlačenje rezerve proizvodi učinak na datum koji je u toj obavijesti naveden, a taj je datum kasniji od datuma na koji je glavni tajnik zaprimio obavijest, povlačenje proizvodi učinak na kasniji datum.
3. Čim okolnosti to dopuste, stranka koja je stavila rezervu povlači je u cijelosti ili djelomično.
4. Glavni tajnik Vijeća Europe može strankama koje su stavile jednu ili više rezervi periodički poslati upit o izgledima za povlačenje tih rezervi.

Članak 38. – Izmjene

1. Izmjene članaka ove Konvencije može predlagati bilo koja stranka, Odbor za praćenje Konvencije ili Odbor ministara Vijeća Europe.
2. Svaki prijedlog za izmjenu priopćava se glavnom tajniku Vijeća Europe i on ga proslijeđuje strankama, državama članicama Vijeća Europe, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije ili koje imaju status promatrača u Vijeću Europe, Europskoj uniji, svakoj državi pozvanoj da potpiše ovu Konvenciju i Odboru za praćenje Konvencije najmanje dva mjeseca prije sastanka na kojem će se prijedlog razmatrati. Odbor za praćenje Konvencije dostavlja Odboru ministara svoje mišljenje o predloženim izmjenama.
3. Odbor ministara razmatra predloženu izmjenu kao i svako mišljenje koje podnese Odbor za praćenje Konvencije te može donijeti izmjenu većinom predviđenom u članku 20.d Statuta Vijeća Europe.
4. Tekst svake izmjene koju donese Odbor ministara u skladu sa stavkom 3. ovog članka proslijeđuje se strankama radi prihvatanja.
5. Svaka izmjena donesena u skladu sa stavkom 3. ovog članka stupa na snagu prvog dana mjeseca po isteku razdoblja od mjesec dana nakon što su sve stranke obavijestile glavnog tajnika o njihovom prihvatanju u skladu sa svojim unutarnjim postupcima.
6. Ako je izmjenu donio Odbor ministara, ali još nije stupila na snagu u skladu sa stavkom 5., država ili Europska unija ne mogu izraziti svoj pristanak biti vezane Konvencijom bez istovremenog prihvatanja izmjene.

Članak 39. – Rješavanje sporova

1. Odbor za praćenje Konvencije, u uskoj suradnji s relevantnim međuvladinim odborima Vijeća Europe, obavješćuje se o svim poteškoćama koje se odnose na tumačenje i primjenu ove Konvencije.
2. U slučaju spora među strankama u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije, stranke nastoje riješiti spor pregovorima, mirenjem ili arbitražom, ili nekim drugim miroljubivim načinom po vlastitom izboru.
3. Odbor ministara Vijeća Europe može uspostaviti postupke za rješavanje sporova koje mogu koristiti stranke u sporu, podložno njihovom pristanku.

Članak 40. – Otkazivanje

1. Svaka stranka može, u svakom trenutku, otkazati ovu Konvenciju upućivanjem obavijesti glavnom tajniku Vijeća Europe.
2. Takav otkaz proizvodi učinak prvog dana mjeseca po isteku razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je glavni tajnik primio obavijest.

Članak 41. – Obavijesti

1. Glavni tajnik Vijeća Europe obavješćuje stranke, države članice Vijeća Europe, druge države stranke Europske kulturne konvencije, države nečlanice koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije ili imaju status promatrača u Vijeću Europe, Europsku uniju i svaku državu koja je bila pozvana da potpiše ovu Konvenciju u skladu s odredbama članka 32., o:
 - (a) svakom potpisivanju;
 - (b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju;
 - (c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s člankom 32.;
 - (d) svakoj rezervi i svakom povlačenju poduzetim u skladu s člankom 37.;
 - (e) izjavi danoj u skladu s člancima 9. i 13.;
 - (f) svakom drugom činu, obavijesti ili priopćenju u vezi ove Konvencije.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Magglingenu/Macolinu 18. rujna 2014. na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se pohranjuje u arhivu Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavlja ovjerene preslike svakoj državi članici Vijeća Europe, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije ili imaju status promatrača u Vijeću Europe, Europskoj uniji i svakoj državi pozvanoj da potpiše ovu Konvenciju.